PER # 21

Papyri Erzhorzog Rainer National Biblirther 21

1)שהדוחא דהות באנתנא אנן תתומי מסה בשפרא דנן כן הוה [לפ]א [תּןְפָאּ [)
2. לל בר בנק מר ור יעקב הכהן הזקן בע באלאמר אלמחתום עלי ס.י. בי	_
אַלְבּשר ודני [] (\$) הזקן הנכבר 150 בר 150 פר וף רוֹא הזקן הנכ [בר]	
בנפסה ומאלה וטלע אלי בל 🔲 (4) במיל מע אימאמת ואכתסאב מואב מנהט	_
יייי נמן רסם סלאטין חלך אלדיאר א [] (5) ומן אן ימבלב אלסלטאן עלי	/
גפיע מא הו ברספה פיהלכו איתאפה ותחייל פי מחי [](6) ואעאנה עלי [אנת?]	/
דלך לאן באן ניתה פיה ודית ואלמהאדה ולמא פב אללה מעאלי פלאממה	ie
(7) צֹחבתה ללפתומא רחפה אללה חם 📗 במיע אלפבאר אלואצלין קבלה	~
וַעָּ [] (8) ועצביעה ונכותה ותחדקה עלי אלא(י)תאם ושהאפתה ונסארחה	1
עלי [] (9) לו עלם בה בדהלך לדהכם נפסה ודהב מאלת משכרנאה אנן בי	
דינא עלי 📋 (10) לסרעה אָקרארה בבית דין בנמיע אלואצל צתבתה פי	-
תאל וצולה כן מאלהם 🗌 (11) שהאדה בחחקיק שי ולא בכמיה מבלג	~
ראן לים ילומה פי של מנה ללאי [תאם (12) שבועה המירתא ולא אפילו	٠ ،
7021 months (19) = 1 1 1 m one and 1 m one	V
קָּדְ תַּהַצֵּל מַנַה אִיצָּא מַמָא כָאון עלי יד אלמדכור אַלמופא (14) פצו במיע	
מא ד כור מן דלך ממא קד תברע מן נתסה [] (15) אמבר הו אשיא לם	v
לם דה יכון להן דכר פי דפתר [] (16) אלרסאיל אלואצלה לידה.	~
פן דלך (ל?)ארבאכמא בעד תבוממא להם בבי <u>ה</u> דין בין (17) ראי שרינו ואדירינו (?)	/
ותשובינו כבוד גדלת(!) קדשת/מרנא ורבנא יכין מש בר מבבד בר כבוד	ィ
בדלת] (18) קדשת פרנא ור[בנ]א נתנאל השר הנכבד ראש הקהלות זל ונחן בית	
ד [ין (19) מסלים בפיע אלרסאיל לארבאבהא מא כאן מנהא מן	
לאלם ופן גירה [] (20) אלמד []נה פי מא הו	
בלמה בינהמא ואבראה מן עַ [[[] וכלא אכתארנאהט ו [אי] אב	
מנא גמיע ומן אלזקנים ברוכים יחיר [] (22) וחסלמו מנה במ[יע מא]	U
כאן ע נד ה ללפתופא ואבאעות פעא	
(נקרע בצד בערך בשיעור של 5 מלים, בשורה הראשונה יותר. הנייר נתקמט	
ועל ידי כך החסרו אותיות גם בפנים השורות. בלתי שלם בסוף.)	

Papyri Erzherzog Rainer National Bibliothek, Vien Nov. 21

החעודה היא משגות העשרים ועד הארבעים של המצה השתים עשרה מזמן ראש הקהלות יכין בן נחנאל (ש' 17-18) - עיין פרטים אגל מאן, היהודים במצרים, כ"א 215-213 ובמפחח לאחר מלת ראש הקהלות נרשם "ז"ל", סימן או שנם אביו של יכין שימש בתפקיד זה, שכן נקרא יכין "ראש בן ראש" בשיר המוקדש לכבודו (מאן, שם, כ"ב ע' 262, כ"י אוקמצורד 68 דף כ"ס, ע"א, ש'5), או שיכין נפשר זמן לא רב לפני חיבור התעודה, כדרך שנכחב המכחב שהתפרטם שיכין נפשר זמן לא רב לפני חיבור התעודה, כדרך שנכחב המכחב שהתפרטם ע"י א. שמראום (אשחור) ב"גיון" ד', עמ' 222 (בכ"י בשולי הבליון) בשם הנביד מומון לאחר מותו.

מקום כתיבת התעודה פסטאט, כפי שמתברר מהזכרת יכין כר נתגאל הנ"ל, שתיה ראש הקהלות בעיר זו.

רקע התעודה היא העובדה שהיה מנהג בארצות שונות בדרך להודו שמשאבדו זרים בים, עיקלו השלפונות המקומיים את כל רכושם שהיה עמם. יודעים אנו על כך למשל מן התעודה הנ"ל ב"ציון" ד' ע' 222 (בשולי הגליון ש' 1) וכן מספרו של אבן אלמנאור, הוצ' לופגרין עמ' 69, 4-5, וגם מתיאורי גיאוגרפים ערבים ביחם לערים בתודו. העלמת רכוש זה נקנמה כנראה בענשים חמורים ביותר, עד שנאמר כאן (ש'9) שלו נודע בדהלך מה עשה האיש שהוא נושא מעודה זו לפובת עזבום של שותפו היה הלה מאבד את רכושו וחייו.

המטמך שלפנינו הוא כתב פיטור, שבו משפחרר בית הדין את הסומר פלוני בן רבא מכל תביעות כלפיו ביחס למה שמגיע ליתומי שותפו פלוני בר יעקב שבפטר במטעט המשותף, הן הבאת עדות והן מסירת שבועה.

בית הדין משבח מאד את התמטרותו היוצאת מן הכלל של הנ"ל לשובת יתומי
שותפו, וביהוד שתיכף לבואו הצהיר בבית דין מה שהביא עמו ממה שהיה שייך
להם ממסעו (ש' 10), ואף הזכיר דברים "שלא היו רשומים בפנקס" (ש'15).
המנות השאיר כנראה אחריו מכחבים שונים, כדרך שעשו אנשים סמוך לפטירתם
או סמוך ליצאתם לדרך מסוכנת, שציינו למי הם חייבים דבר או מי חייב דבר
להם; בית הדין לאחר שאישר את זהותם של מקבלי המכתבים, התיר למפור את
המכתבים לתעודתם (ש' 16, 19). מממך זה הוצא כנראה בשלב מאוחר מאוד של

הדיון על הענין, שהרי נזכר שבית חדין כבר מינה אפיטרופסים ליתומים ושאלה כבר הספיקו למכור את הסתורות שהביאם עמו השותף החי (ש' 21 – 22). כירוע היה דכרם להביא מנסיעתם לא כסף מזומן אלא סחורות.¹

מכאן יש לשער שאפשר יהיה למצוא אולי עוד מסמכים המתיחסים אל ענין זה.

תרגום

(1) עדות שהיתה בפנינו אנחנו החתומים ממה השפר זה. כך היה: כצשר נכפר (2.5 מר וף פלוני) (2) זל בר בבל מר ור יעקב הכהן הזקן בל בגזרת השמים החלה על בני האדם (סיכן מרור פלוני) (3) הזקן הנכבד שצ"ן בן כג"ף מרו"ר רבא הזקן הנכבד שצ"ו את עצמו ואת רכושו ועלה אל בל(... לעשות) (4) מסד עם יתומיו ולקנות לו זכות על ידיהם. בפשר שכאן אין הסר דבר והוק הוא אצל משלטונות של אותה ארץ ... (5) ושישתלטו השלטונות על כל מה שברשותו ויאבדו היתופים. והוא חיבל תחבולות ... (6) וסייע אומו בכך שהיו לו בדבר זה כוונה שהורה ויראת שמים וזריזות וכאשר רצה ה' יתברך (שיביע בשלום הביא) (7) עמו את אשר לנמסר, ירחמהו ה', אחר כך (מיפרו) כל הסוחרים שהגיעו לפניו (... איך) (8) קינא לפובת היתומים ועשה עזרתם לענין של כבוד לו ולבו הם אודותיהם ועל מרצו ועוד רומו בענין ... (9) לו נודע עליו בדהלך אבדו חייו ואבד רכושו. על כן הודינו לו אנחנו בית הדין על (כך ... ועל...) (10) שהוא להצהיר בבית פדין כל מה שהגיע עמו מרכושם חיכף לאחר בואו (... והוא פסוד) (11) פעדות לבירור דבר ואף לא בימס לכפות של סכום ואינו חייב בשום דבר השייך ליתומים (... לא שבועה קלה ולא) (12) שבועה חמורה ולא אפילו על ידי בלבול שבועה ולא אפילו חרם סתם אח"כ מרו"ר (פלוני הסכיר תנאי השותפות) (1,3) ביניהם וממה שהגיע לו גם כן ממנו ממה שנעשה על ידי הנזכר (המנות. על סמך זה) (14) פיסרו כל מה שהזכיר בענין זה מה שהתנדב על דעת עצמו (...ועוד) (15) הביא (לפני בית הדין) דברים ... שאין להם זכר בפנקם (... וביקש לפסור) (16) את הפכמבים שהגיעו לידו בענין זה לבעליהם לאחר שיתאשרו להם בבית (דין וֹנפסק על.) (17) דעת שרינו ואדירנו וחשובינו כבוד בדולת קדושת פרו"ר יכין חשר הנכבד בן כג"ק (18) מרנו ורבנו נתנאל חשר הנכבד ראש הקהלות ז"ל ואנחנו בית דין (...) (19) למסור את כל המכתבים לבעליהם בין אלה מהם שהם מן ... ובין אחרים ... (20) ... ומה שהוא מעורב בין שניהם וגם נפסק לפסרו מן ... (21) אפוטרופסים שבחרבה אותם ... וגם ממנו כלנו ומן הזקנים ברוכים יהיו ...

וחס (האפוטרופסים) קיבלו ממנו כל פה שחיה אצלו פשל הנפטר ופכרותו (22)

מערות:

1 כלומר, אם מסרו לנוסעי הודו ותיפן סחורות למכירה, לא הביאו כנבדן כסף אלא סחורות אחרות.